

1. Chciej - my Zba-wcę wiel - bić szcze-rze, któ - ry u - mi - ło - wał
 2. Od - kądś na - sze ser - ca zdo - był i za - pla - cił grze-chów
 3. Przyj - mij, Pa - nie, dzie - ki na - sze, któ - re z ser - ca To - bie

1. nas, cześć i chwa - łę nieść w o - fie - rze w każ - dej chwi - li, w każdy
 2. dług, przez cie - rni - ste ży - cia dro - gi wie - dziesz nas w oj - czy - sty
 3. ślem. Ucz dro - ga - mi twy - mi zaw - sze w świecie się kie - ro - wać

1. czas. Je - zu, na - szą Tyś o - zdo - ba i ra - do - ścią, chlu - bą
 2. próg. Gdy wspo-mnie - nia lat od - leg - łych gorz - ką w du - szy zro - dza
 3. złym. Po - móż wszy - skie na - sze si - ły To - bie tu po - świę - cić

1. jest; choć w cier - pie - niu, je - dna - k z To - bą bło - go za - wsze ży - cie wieść.
 2. lżę, Ty nie wspomnisz chwł u - biegłych, te - mu. pew - nie wie - rzyć śmiem.
 3. raz, by w Kró - le - stwie twym słu - ży - ły, nim do sie - bie wezwiesz nas.